

сто на ринок міста, щоб вишайти де для себе службу, котрої тепер дуже забажав.

Видко, що Господь Бог вислухав молитву Петра, бо як лиш вступив в ринок, зараз здібав його оден пан, що проходжував ся по кам'янім хіднику. Пізнати було по нїм, що то був якийсь багатий чоловік, бо мав на собі красну нову одїж і бистячий ланцюшок від золотого годинника, що схований був в кишені від камізелки.

Звідки ти, молодче? — питає він Петра, вдивляючись, нильно в него.

— О, я з далека, прошу многоможного пана! — каже Петро.

— Але прецінь з відки? Скажи, не бій ся!

Петро зарум'янив ся на лиці, як би яка ягода камини.

— Прошу многоуважного пана, я з того а того міста!

— А чого ти зайшов в таку далеку сторону? — питає він Петра.

— За службою, прошу многоможного пана! — відповідає несміло Петро.

— А знаєш ти читати і писати? — питає він знов Петра.

— Та скінчив я три класи нормальної школи — каже Петро — і умію хоч по просту, але щобудь написати і почислити.

— Може би ти пішов до мене служити? — каже пан. — Я великий купець, то може би ти у мене згодив ся до помочи в склені? Великих шкід від тебе не вимагаю, лиш жадаю, щоб ти умів записати кожду спродану річ в торговельній книзі; а коли будеш добре справувати ся, то при тїм ще більше доучиш ся. Лиш уважай та слухай мене і совісно сповняй всі обовязки, то пізнійше дістанеш від мене добрі свідоцтва. Коли довгий час зістанеш у мене на службі, то можеш виучити ся так, що будеш міг їздити перше зі мною а потім сам далеко за море за ріжними заграничними товарами, а з часом, коли будеш ошадним і дослужиш ся більше грошии, то може прийти до того, що заложиш собі склен і статиш ся самодільним купцем так як я, котрого тут перед собою бачиш. Пристанеш і хочеш у мене служити? Ну, то ходи зі мною до мого дому, а я представлю тебе своїй жєні і покажу тобі свій склен!

Вислухав Петро тої бесїди купця і сподобав ся йому то, що такий незнаний і багатий чоловік так краснорічливо про него говорить, і не надумуючись довго, згодив ся на слова купця і став у него на службу до помочи в склені.

Купець велів зараз їти за собою широкою вулицею, котра провадила до його власного дому. Петро з охотою поступав за ним жвавим кроком і оба разом дійшли по хвилі до великої ка-